

todettiin, että munien käyttö ei kuitenkaan enää ole ollut niin vähäistä kuin aloitteessa mainittiin. Koskelan sairaskodin ylilääkärin mielestä ainoa yleispätevä ohje, mikä voitiin antaa asiassa oli se, että oikeinta on nauttia laadullisesti mahdollisimman monipuolista ravintoa rajoittaen sen määrää ja siten välttyen liikalihavuuden aiheuttamista terveydellisistä vaaroista. Suoritettujen ravinto-opillisten laskelmien perusteella oli tultu siihen tulokseen, että täysiarvoista valkuaista voitiin saada eräistä muista ruoka-aineista, esim. silakasta huomattavasti edullisemmalla hinnalla kuin kananmunista. Huomioon ottaen myös kananmunien vaikutuksen vanhojen henkilöiden veren kolesterolipitoisuutta kohottavana tekijänä oli pidetty sopivimpana käyttää runsaammin muita valkuaislähteitä kuin kananmunia. Tervalammen työlaitoksessa oli oma-aloitteisesti lisätty kananmunien käyttöä vientivaikeuksien yhteydessä tapahtuneen hintojen laskun aikana. Kansakoulujen johtokunnat yhtyivät aloitteessa tehtyyn ehdotukseen. Elintarvikekeskus ilmoitti, että se ei voinut sisällyttää kouluruokaan kananmunia lähinnä käytännöllisistä syistä: kuljetus- ym. vaikeuksien takia. Kaupunginlääkäri katsoi, ettei ollut syytä hallinnollisiin päätöksiin puuttua kaupungin laitoksissa tapahtuvan muonituksen yksityiskohtaiseen järjestykseen, koska siitä saattoi olla enemmän haittaa kuin hyötyä mahdollisimman monipuolisen ruokavalion järjestämiselle kaupungin talouden kannalta edullisella tavalla. Kaupunginvaltuusto katsoi edellä selostetut lausunnot riittäviksi selvityksiksi aloitteen johdosta (23.5. 398 §, 31.10. 764 §).

Yksityisissä sairaanhoitolaitoksissa hoidettavien helsinkiläisten kroonikkopotilaiden määrän selvittämistä ja hoitopäivämaksujen yhtenäistämistä koskeva vt Paasivuoren aloite päätettiin lähettää kaupunginhallituksen valmisteltavaksi (19.9. 664 §).

Kaupunginvaltuusto päätti, että *kaupunki liittyy International Hospital Federation -nimisen sairaalaliiton jäseneksi* (23.5. 380 §).

4. Sosiaaliset tehtävät

Huoltotointa koskevat asiat

Sosiaaliohjesäännön ja huoltolautakunnan alaisten laitosten ohjesäännön muuttaminen. Kaupunginvaltuusto päätti hyväksyä kaupunginhallituksen ehdottamat muutokset v. 1951 hyväksytyyn ja vahvistettuun sosiaaliohjesääntöön sekä kaupunginhallituksen samoin ehdottamat muutokset ko. vuonna hyväksytyyn ja vahvistettuun huoltolautakunnan alaisten laitosten ohjesääntöön. Sosiaaliministeriö vahvisti 24.4. mainitut ohjesäännöt (7.3. 174 §, 23.5. 361 §, kunn.as.kok. n:o 57, 58).

Vanhustenhuoltolaitosten hoitotaksan vahvistaminen ns. itse maksavien hoidokkien osalta. Merkittiin tiedoksi, että lääninhallitus oli 29.11.1961 vahvistanut kaupunginvaltuuston päätöksen, joka koski ns. itse maksavien hoidokkien hoitopäivämaksun määräämistä 600 mk:ksi hoitovuorokaudelta kuitenkin siten, että henkilön, jota on hoidettu huoltolautakunnan alaisessa vanhustenhuoltolaitoksessa tai kaupungin sairaalassa välittömästi ennen sanotuille sairastosastoille siirtämistä, hoitomaksu on laitos- tai sairaanhoidon alkamisesta laskettavien 30 hoitopäivän jälkeiseltä ajalta 450 mk hoitovuorokaudelta (10.1. 18 §).

Huoltovirastoon päätettiin 1.1.1963 lukien perustaa seuraavat uudet virat (palkkaluokka merkitty sulkuihin viran nimikkeen jälkeen): toimistoiesimiehen virka (19),

1. Kaupunginvaltuusto

apulaistoimistoiesimiehen virkaa (17), kaksitoista huoltotarkastajan virkaa (16), kaksi huoltosisaren virkaa (12), yksi kassanhoitajan virkaa (10), kaksi toimistoapulaisen virkaa (10), kuusi toimistoapulaisen virkaa (8), seitsemän toimistoapulaisen virkaa sekä kaksikymmentäneljä kodinhoitajan virkaa (7) (19.9. 639 §).

Rakennusviraston talorakennusosastolta päätettiin siirtää huoltolautakunnan alaiseksi kunnossapitorakennusmestariksi 19. palkkaluokkaan kuuluva rak.mest. Teuvo Paanula (14.11. 799 §).

Kodinhoitotoiminta. Vt Gestrin ym. olivat tehneet aloitteen, joka koski määrärahan merkitsemistä v:n 1963 talousarvioon uusien kodinhoitajan virkojen perustamista varten. Kaupunginhallitus oli käsitellyt ko. asian talousarvioehdotuksen yhteydessä (ks. s. 111) ja merkinnyt siihen määrärahan 15 uuden tp. kodinhoitajan ja yhden uuden kodinhoidonvalvojan palkkaamiseksi (10.1. 51 §, 19.12. 890 §).

Alkoholistihuollon poliklinikan toiminnan jatkamiseksi väliaikaisesti huoltolautakunnan alaisena kaupunginvaltuusto päätti myöntää 800 000 mk aikana 1.7.—30.9. aiheutuvien menojen suorittamiseksi (20.6. 489 §).

Pääomamenoihin kuuluvista käyttövaroistaan kaupunginvaltuusto myönsi 4.945 mmk hoitoa ja huoltoa tarvitsevia alkoholisteja ja muita päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjää varten Kustaa Vaasan tie 13:sta Toukolan Omakoti Oy:ltä ostetun rakennuksen muutos- ja korjaustöitä varten (20.6. 488 §).

Kaupunginvaltuusto oikeutti edelleen huoltolautakunnan vahvistamaan alkoholistien hoitokodissa annettavasta täysihoidosta ja muustakin hoidosta huolletta-vilta perittävän kohtuullisen korvauksen suuruuden (12.12. 871 §).

Vanhustenhuoltolaitosten kirjastotoiminnan siirtäminen kirjastolautakunnan alaisuuteen, ks. s. 43.

Koskelan sairaskotiin päätettiin 1.1.1963 lukien perustaa seuraavat uudet virat, joiden palkkaluokka on merkitty sulkuihin viran nimikkeen jälkeen: yksi ylilääkärin virka (valtion B1), yksi apulaisyli­lääkärin virka (valtion A 30), neljä osastolääkärin virkaa (valtion A 27), yksi otolaryngologin, yksi silmälääkärin ja yksi anestesia­lääkärin virka (valtion A 29), yksi kemistin virka (28), kaksi apulaisylihoitajan ja kolme sosiaalihoitajan virkaa (16), yksi apulaisyölyhoitajan virka, kahdeksan osastonhoitajan virkaa, yksi laboratoriohoitajan virka, yksi röntgenhoitajan virka ja yksi farmaseutin virka (14), yksi laboratorioapulaisen virka, kolmekymmentäkaksi sairaanhoitajan virkaa, kaksi kanslianhoitajan virkaa ja kaksi lääkintävoimistelijan virkaa (11), yksi laboratorioteknillisen apulaisen ja yksi röntgenapulaisen virka sekä viisi hoitajan virkaa (9), yksi filminkehittäjän virka (7), viisi hoitoapulaisen virkaa (4) ja neljä apumiehen virkaa (8) (19.9. 639 §).

Sairaskodin yksi 15. palkkaluokkaan kuuluva työnjohtajan virka päätettiin 1.3. lukien siirtää 16. palkkaluokkaan (7.2. 112 §).

1.5. lukien päätettiin vielä suorittaa seuraavat virkojen järjestelyt: muuttaa yksi 17. palkkaluokan varastokirjanpitäjän virka samaan palkkaluokkaan kuuluvaksi varastonhoitajan viraksi, siirtää yksi 15. palkkaluokan toimistoapulaisen virka virkanimikettä muuttaen 16. palkkaluokan toimistonhoitajan viraksi, muuttaa yksi 15. palkkaluokan toimistoapulaisen virka samaan palkkaluokkaan kuuluvaksi kassanhoitajan viraksi, siirtää yksi 13. palkkaluokan toimistoapulaisen virka virkanimikettä muuttaen 16. palkkaluokkaan kuuluvaksi kirjajaan viraksi, siirtää yksi 12. palkkaluokan toimistoapulaisen virka 13. palkkaluokkaan, siirtää yksi 16. palk-

kaluokan sosiaalineuvojan virka 18. palkkaluokkaan sekä lakkauttaa yksi 14. palkkaluokan vahtimestarin virka (4.4. 257 §).

Vanhusten määrän jatkuvan kasvamisen ja sairaiden vanhusten hoitopaikkojen jatkuvan puutteen vuoksi kaupunginhallitus oli v. 1961 (ks. s. 246) oikeuttanut huoltolautakunnan aloittamaan Koskelan sairaskodissa 65 vuotta täyttäneiden huoltoapua saavien tai huoltoapuun oikeutetuiksi katsottavien henkilöiden päivähoitotoiminnan. Kun kokeilu-aika oli lautakunnan mielestä ollut liian lyhyt, oli lautakunta anonut sen jatkamista 30.6.1963 saakka. Esityksen johdosta kaupunginvaltuusto oikeutti huoltolautakunnan kokeiluluontoisesti edelleen yhden vuoden ajan jatkaamaan Koskelan sairaskodissa aloitettua päivähoitotoimintaa siten, että hoitoon otetaan huoltoapua tai kansaneläkkeen tukiosaa saavia vanhuksia, jotka sanotun hoidon osalta on katsottava huoltoapuun oikeutetuiksi. Heiltä ei toistaiseksi perittäisi korvausta päivähoidosta (6.6. 429 §).

Kaupunginvaltuusto päätti hyväksyä talorakennusosaston laatimat 4.4. ja 21.8.1961 päivätyt, 10.12.1961 täydennetyt Koskelan sairaskodin uuden väestönsuojan pääpiirustukset n:o 1—3 (2.5. 342 §).

Kustaankartanon vanhainkotiin päätettiin 1.1.1963 lukien palkata yksi valtion A 27 palkkausluokkaan kuuluva osastolääkäri (19.9. 639 §) ja siirtää 16. palkkaluokan lääkintävoimistelijan virka 18. palkkaluokkaan sekä muuttaa viran nimike vastaavan lääkintävoimistelijan viraksi 1.4. lukien (21.3. 211 §).

Roihuvuoren vanhainkotiin päätettiin v:n 1963 alusta perustaa seuraavat virat (palkkaluokka on merkitty sulkuihin viran nimikkeen jälkeen): apulaisylilääkärin virka (valtion A 30), talouspäällikön virka (21), ylihoitajan virka (18), yölihoitajan virka (16), poliklinikanhoitajan ja laboratoriohoitajan virka sekä seitsemän osastonhoitajan virkaa (14), kirjanpitäjän, emännän ja koneenhoitajan virka (13), mieshoitajan virka (12), kolme sairaanhoitajan virkaa, lääkintävoimistelijan ja sosiaalineuvojan virka sekä kaksi askartelutyönohjaajan virkaa (11), toimistoapulaisen, apuemännän, liinavaatevarastonhoitajan ja autonkuljettajan virka (10), kaksikymmentäkaksi hoitajan virkaa sekä varastonhoitajan ja vahtimestarin virka (9), kaksi apumiehen virkaa (8), kaksi puhelunvälittäjän virkaa (6), kolme kylvettäjäen virkaa, dieettikeittäjäen virka ja kaksi keittäjäen virkaa (5), kymmenen hoitoapulaisen ja neljä keittiöapulaisen virkaa (4) (19.9. 639 §).

Riistavuoren vanhainkoti. Kaupunginvaltuusto hyväksyi talorakennusosaston laatimat, 9.11. päivätyt Riistavuoren vanhainkodin luonnospiirustukset n:o 1—9 (12.12. 870 §).

Tervalammen työlaitos. Kaupunginvaltuusto oikeutti huoltolautakunnan ylittämään 4.03 mmk:lla pääomamenojen pääluokkaan Tervalammen työlaitoksen kasvihuoneen rakentamista varten merkittyä määrärahaa uuden kasvihuoneen rakentamiseksi rakennusviraston 17.7. päivätyyn suunnitelman mukaisesti (19.9. 644 §).

Maunulan vanhusten asuntola. Kaupunginvaltuusto päätti oikeuttaa yleisten töiden lautakunnan suorittamaan Maunulan vanhusten asuntolan n:o 2 rakennustyöt v:n 1961 talousarvion tuloa tuottamattomien pääomamenojen pääluokkaan vanhusten asuntoloita varten merkittyjen määrärahojen perusteluissa mainittua lainaetta noudattamatta (21.2. 138 §).

Puotilan vanhusten asuntola. Kaupunginvaltuusto päätti hyväksyä arkkit.

1. Kaupunginvaltuusto

Kaarlo Leppäsen laatimat ja 29.4. sekä 2.8. päivätyt Puotilan vanhusten asuntolan luonnospiirustukset n:o 1—7 (19.9. 643 §).

Vanhusten asuntoloita ja vanhusten hoitomahdollisuuksia koskevat aloitteet. Vtt Ehrnrooth, Katajavuori, Päivänsalo ja Salomaa ym. olivat eri vuosina tekemissään aloitteissa kiinnittäneet huomiota kaupungissa vallitsevaan vaikeaan vanhusten asunto- ja hoitotilanteeseen. Huoltolautakunnan kirjoissa oli n. 600 välttämättömän laitoshoidon tarpeessa olevaa ja lisäksi oli n. 400 seurakuntien tai yksityisten vanhainkoteihin pyrkijää. Pyrkijöistä oli n. 400 pysyvästi sairaita. Laitospaikkavajaus oli siis n. 1 000 paikkaa. Asiantilan korjaamiseksi olisi kiireellisesti ryhdyttävä varamaan tontteja ko. tarkoituksiin, niin että yhä kasvavalle vanhusten joukolla voitaisiin turvata kodin tai hoitopaikan saaminen. Paitsi vanhainkoteja olisi myös ratkaistava sellaisten varattomien vanhusten asuntokysymys, jotka pystyvät vielä huolehtimaan itsestään, koska rakentamalla heille halpavuokraisia asuntoja vanhainkotipaikat vapautuvat niitä enemmän tarvitseville sairaille vanhuksille. Edelleen oli aloitteissa kiinnitetty huomiota siihen, ettei 400-vuotiskotisäätiön asuntoja jaettaessa ollut käytetty huoltolautakunnan apua hakijoiden vähävaraisuuden toteamiseen ja ettei lautakunnan esityksiä asukkaiden valitsemisessa ollut otettu huomioon. Kun säätiön asuntoloissa peritään vuokraa 120 mk/m², saavat asukkaat kaupungin kustannuksella huomattavan taloudellisen edun, joka on tarkoitettu nimenomaan vähävaraisille tai kokonaan varattomille, jotka terveinä mutta asunnottomina usein joutuvat sijoitetuksi vanhainkoteihin. Kun kaupunki on säätiön perustanut ja asuntoloiden rakentamisen rahoittanut, olisi välttämätöntä, että säätiön hallituksessa olisi edustaja kustakin valtuustoryhmästä sekä yksi huoltolautakunnan jäsen. Ei voi olla hyväksyttävää, että yksityisillä järjestöillä on enemmistö laitoksen hallituksessa. Vanhainkotikomitea on lausunnossaan ilmoittanut kaupungin v:n 1958—1963 sijoitusohjelmaan kuuluvan viiden uuden vanhainkodin ja kahden vanhusten asuntolan rakentamisen. Näistä on valmistunut Herttoniemen vanhusten asuntola ja Roihuvuoren vanhainkodin rakennustyöt ovat käynnissä. Lähivuosikymmenien tarvetta silmällä pitäen on ehdotettu asemakaavoja suunniteltaessa varattavaksi tontteja 37 satapaikkaista vanhainkotiä varten, kahta n. 500 hoitopaikkaa käsittävää sairauskotiä varten, 4 tonttia pienehköjä erityishoitolaitoksia varten sekä 20—30 tonttia n. 150 paikkaisia vanhusten asuntoloita varten. Komitea jatkaa toimintaansa vanhainkotien ja muiden hoitolaitosten sijaintikysymysten selvittämiseksi. Asunto- tuotantokomitea oli esittänyt, että kaupungin toimesta aravalainoituksen turvin rakennettaviin kerrostaloihin sijoitettaisiin vanhuksille sopivia huoneistoja 5—10 % rakennusohjelmien edellyttämästä huoneistojen kokonaismäärästä. Näiden huoneistojen jaon suorittaisi asunnonjakotoimikunta. Aravalainoituksen turvin olisi kaupungin toimesta rakennettava vain sellaisia sosiaalisia tiloja, joita lailla ei ole määrätty kaupungin tehtäväksi. Kiinteistölautakunta oli ilmoittanut, että asunnonjakotoimikunnan toimesta on v. 1956—1960 jaettu 226 asuntoa yli 60 vuotiaille henkilöille. Lisäksi asuu iäkkäitä henkilöitä sellaisissa perheissä, joille kaupunki on vuokrannut asunnon, vaikka vuokraajaksi on ilmoitettu esim. asianomaisen lapsi. Huoltolautakunta oli lausunnossaan viitannut investointitoimikunnalle 14.9.1960 osoittamaansa kirjelmään sekä kaupungin hallituksen mietintöön n:o 9/1961. Sairaalalautakunta oli ilmoittanut ryhtyneensä toimenpiteisiin B-sairaalytöppisten hoitopaikkojen lisäämiseksi pitkäaikaisia sairaita tai mainitunlaista hoitoa muusta syys-

tä tarvitsevia varten. Kaupunginhallitus oli maininnut, että vtt Ehrnroothin ja Katajavuoren ym. aloitteiden tekemisen jälkeen oli valmistunut Koskelan sairaskodin uusi keskusrakennus, jossa oli yhteensä 140 hoitopaikkaa sekä sisätautien, kirurgian, silmä-, korva- ja nenätautien sekä psykiatrinen poliklinikka, laboratorio, hammaslääkärien vastaanotto ja jalkojenhoito-osasto. Lisäksi Koskelan sairaskodissa oli aloitettu kokeiluluontoinen 18 vuodepaikkaa käsittävä vanhusten päiväsaairaala-toiminta. Koskelan sairaskotiin sekä Kustaankartanon vanhainkotiin oli myös perustettu väliaikaisia osastoja, joissa oli yht. 96 hoitopaikkaa. Roihuvuoren vanhusten asuntolaan oli sijoitettu 94 vanhusta. Lisäksi kaupunki oli myöntänyt lainoja yksityisille järjestöille niiden omistamien vanhainkotien lisärakennuksia tai kunnostamista varten. Vielä oli suunnitteilla eräitä vanhusten asuntoloita sekä hoitopaikkoja akuuttivaiheen sivuuttaneita potilaita varten. Vuosina 1960—1961 on kaupungin, seurakuntien ja yksityisten toimesta perustettu kaikkiaan 425 vanhainkoti- tai sairaskotipaikkaa. Kertomusvuoden aikana piti valmistua kaikkiaan 345 vastaavanlaista paikkaa, samoin Koskelan sairaskodin F-rakennuksen saneerauksen alaiset 174 hoitopaikkaa. Kertomusvuonna tullaan kaupungin alueella aloittamaan kaikkiaan n. 100 asuntolapaikan ja n. 110—120 yksityisen vanhainkotipaikan rakentaminen. Lisäksi ovat suunnitteilla Kivelän sairaalan yhteyteen tulevat 200 hoitopaikkaa, erilaisiin vanhainkoteihin suunniteltavat 270 hoitopaikkaa sekä n. 200 asuntolapaikkaa. Kaupunginhallituksen mielestä ei ollut edellytyksiä 400-vuotiskotisäätiön sääntöjen muuttamiseen ehdotetulla tavalla. Kaupunginvaltuusto katsoi lausunnot riittäväksi selvitykseksi aloitteiden johdosta. Samalla kaupunginvaltuusto päätti kehottaa kaupunginhallitusta 1) asettamaan komitean perustellun ehdotuksen kiireelliseksi tekemiseksi niiden varattomien ja vähävaraisten vanhusten asunto-olojen järjestämiseksi, jotka eivät ole välittömän laitoshoidon tarpeessa. Tähän komiteaan antanee kaupunginhallitus tilaisuuden huoltolautakunnalle, kiinteistölautakunnalle ja 400-vuotiskotisäätiölle nimetä luottamusmiesedustajansa. 2) valvomaan, että kaupungin johtavien elinten ja sairaalalautakunnan päätökset kroonikkopaikkojen aikaansaamiseksi eri sairaaloihin pantaisiin heti toimeen (7.3. 159 §).

Vt Ehrnrooth ym. olivat tehneet aloitteen, missä mainittiin, että lähes 3 000 vanhaa pääkaupunkilaista anoo asuntoa Helsingin kaupungin 400-vuotiskotisäätiöltä. Useimmat ovat välttämättömässä asunnon tarpeessa. Vanhojen talojen purkaminen on raskaimmin kohdistunut vanhuksiin sen vuoksi, että vuokralaiset näissä taloissa useimmiten ovat olleet henkilöitä, jotka usean vuosikymmenen ajan ovat asuneet pääkaupungissa. Suurimpana syynä iäkkäiden asunnonhakijoiden jatkuvasti kasvavaan jonoon ovat kuitenkin korkeat vuokrat. 400-vuotiskotisäätiön asuntoloihin pyrkivien asunnonhakijoiden jono on 3—4 vuoden aikana kaksinkertaistunut. Jotta ne vanhuset, joilla ei ole varaa maksaa »vapaita» vuokria, saisivat oikeutensa omaan kotiin turvatuksi, pitäisi kaupungin rakentaa nimenomaan vanhuksia varten huomattavasti enemmän asuntoja kuin tähän asti. Sen vuoksi aloitteessa ehdotettiin, että kaupunginhallitusta kehoitettaisiin erittäin kiireellisesti ryhtymään sellaisiin toimenpiteisiin, että vanhusten asuntoloiden rakentaminen voitaisiin aloittaa viivytyksittä ja toteuttaa siinä tahdissa, jota vanhusten asunnontarve edellyttää. Yleisten töiden lautakunta mainitsi antamassaan lausunnossa, että v:n 1961 talousarvioon oli merkitty 100 mmk:n määräraha vanhusten asuntolan rakentamista varten aravalainoituksen avulla. Kaupunginhallitus hyväksyi 16.5.1961 suunnitelman rakennuk-

1. Kaupunginvaltuusto

sen rakentamisesta Maunulaan. Aravan lainavarausanomus oli toimitettu 15.7.1961. Kaupunginvaltuusto hyväksyi asuntolan luonnospiirustukset marraskuussa 1961. Samassa yhteydessä ilmoitettiin valtuustolle, että lainan saaminen Aravalta oli epävarmaa. Kaupunginhallitus oli hyväksynyt asuntolan pääpiirustukset 8.2.1962. Rakennusvirasto pyysi tarjoukset urakoitsijoilta louhintaurakan osalta kertomusvuoden helmikuun 15 p:ään mennessä. Lautakunnan mielestä ei asian enempi jouduttaminen olisi juuri ollut mahdollista. Lisäksi se ilmoitti, että Puotilaan suunniteltavan vanhusten asuntolan suunnittelutyöt olivat jo hyvässä menossa. Kaupunginhallitus ilmoitti, että aloitteessa tarkoitettujen asuntolan rakentamista varten myönnetyn määrärahan perusteluissa mainittu lainaehto oli ollut omiaan hidastamaan suunnittelutöitä. Niinpä Arava ei vielä kukaan ollut antanut lainavarausasiassa päätöstä, minkä vuoksi kaupunginvaltuusto oikeutti yleisten töiden lautakunnan suorittamaan em. asuntolan rakennustyöt määrärahan perusteluissa mainittua lainaehto noudattamatta. Rakennuksen suunnittelutöitä oli sekä kaupunginhallituksen että yleisten töiden lautakunnan toimesta pyritty kiirehtimään siinä määrin kuin se käytännössä oli ollut mahdollista. Valtuusto katsoi eo. lausunnot riittäväksi selvitykseksi aloitteen johdosta (24.1. 86 §, 7.3. 185 §).

Huoltolautakunnan alaisissa laitoksissa hoidettavien vanhuksien käyttövarojen korottaminen. Vt Ehrnrooth teki 29.11. aloitteen, jossa mm. viitattiin siihen, että kun elinkustannusindeksi oli saavuttanut sen pistemäärän, joka automaattisesti johtaisi kansaneläkkeiden korottamiseen 10 %:lla, korotettaisiin tulevan joulukuun alusta lukien kansaneläkkeen perusosa 300 mk:lla sekä tukiosa vastaavasti 800 mk:lla kuukaudessa. Näissä olosuhteissa olisi täysin luonnollista, että myöskin vanhusten käyttövaroja korotettaisiin. Aloitteentekijä ehdottikin, että kaupunginvaltuusto kehottaisi huoltolautakuntaa suorittamaan henkilökohtaista tarvetta varten jätettävät käyttövarat harkinnan mukaan, kuitenkin vähintään 2 000 mk:n määräisenä kuukaudelta niille henkilöille, joita hoidetaan lautakunnan alaisissa vanhustenhuoltolaitoksissa tai lautakunnan maksusitoumuksen nojalla muissa laitoksissa ja jotka saavat kansaneläkettä, mikä suoritetaan huoltolautakunnalle ao. henkilön hoitokustannusten korvaamiseksi. Kaupunginhallitus ilmoitti, että huoltoapulain mukaan huoltoavun korvauksen vähennykseksi luettakoon, mitä sosiaalilautakunnalle on suoritettu avunsaajan eläkkeenä, elinkorkona, avustuksena tai muuna etuutena lukuun ottamatta sitä osaa, joka voimassaolevien säännösten mukaan on jätettävä tai sosiaalilautakunnan päätöksellä varataan huollettavan omaan käyttöön hänen henkilökohtaisia tarpeita varten. Sanotun lainkohdan mukaan kuuluu täten aloitteessa tarkoitettu käyttövarojen suuruuden vahvistaminen huoltolautakunnalle eikä valtuusto kaupunginhallituksen käsityksen mukaan voinut tehdä asiassa päätöstä. Kaupunginvaltuusto päätti kuitenkin esittää huoltolautakunnan harkittavaksi, eikä se voisi korottaa kansaneläkettä saavien, lautakunnan alaisissa laitoksissa sen maksusitoumusta vastaan hoidettavina olevien vanhusten käyttövaroja 2 000 mk:aan kuukaudelta 1.3.1962 lukien (21.2. 147 §).

Merkittiin tiedoksi, että huoltolautakunta oli korottanut laitoshoidossa olevien eläkkeensaajien käyttövarat kaupunginvaltuuston ehdotuksen mukaisiksi (2.5. 331 §).

150-vuotiskodin perustamista koskevan vt Ehrnroothin ym. aloitteen kaupungin-

hallitus käsitteli talousarvioehdotuksen yhteydessä. Aloitetta ei pidetty riittävästi perusteltuna (4.4. 278 §, ks. s. 112).

Vuokra-avustuksen suorittaminen kansaneläkettä saaville vanhuksille. Vt Paasivuori ym. olivat v. 1961 tehneet aloitteen, jossa huomautettiin siitä, että asumiskustannukset koko maassa, mutta varsinkin pääkaupungissa ovat niin suuret, että eivät vanhukset pysty maksamaan ainakaan uusien talojen huimaavan korkeita vuokria. Jos vanhusten asumiskustannukset voitaisiin pitää heidän maksukykyään vastaavina, niin he voisivat helpommin tulla toimeen omissa asunnoissaan, mikä olisi heille itselleen onnellisempaa ja yhteiskunnan kannalta edullisempaa. Edellä olevaan viitaten aloitteentekijät ehdottivat, että kaupunginvaltuusto kehottaisi kaupunginhallitusta kääntymään Kaupunkiliiton puoleen siinä tarkoituksessa, että liitto ryhtyisi toimenpiteisiin sellaisen lainsäädännön aikaansaamiseksi, jonka perusteella vanhuksille suoritettaisiin asumistukea. Vt Hakulinen oli kertomusvuonna tehnyt samasta asiasta aloitteen ehdottaen määrärahan varaamista v:n 1963 talousarvioon vuokra-avustusten maksamiseksi kansaneläkettä nauttiville vanhuksille. Huoltolautakunta mainitsi antamassaan lausunnossa, että asuntokysymys oli muodostunut yhä keskeisemmäksi vanhusten huoltotyössä. Nykyaikaisissa ahtaissa asunnoissa ei vanhusten omaisilla näyttänyt olevan mahdollisuuksia järjestää tilaa vanhuksille. Kuitenkin näillä oli voimakas halu pysyä normaaleissa kotioiloissa. Vanhusten määrän jatkuva lisääntyminen kaupungissa aiheuttaa myös suhteellisesti runsaampaa sairaansijojen kysyntää. Sairaansijoja ei kuitenkaan ole riittävästi. Vanhusten asuntokysymyksen hoitamiseksi lautakunta oli tehnyt kaupunginhallitukselle useita esityksiä. Lautakunta piti asuntojen rakentamista vanhuksille kiireellisenä, koska tämä toiminta helpottaisi vanhuksia koskevan monitahoisen ongelman hoitamista. Valtioneuvoston asettama vanhustenhuoltokomitea oli myös perusteellisesti selvittänyt ko. asiaa. Komitean mietintöön oli sisällytynyt ehdotus asuntoavustuksia koskevaksi laiksi. Tämä ei kuitenkaan toistaiseksi ollut johtanut tuloksiin. Kaupunginhallitus oli 14.3. asettanut komitean laatimaan kiireellisesti ehdotuksen niiden varattomien ja vähävaraisien vanhusten asunto-olojen järjestämiseksi, jotka eivät olleet välittömästi laitoshoidon tarpeessa. Mainittu komitea oli lausunnossaan viitannut esitykseensä 2.94 mmk:n määrärahan ottamiseksi v:n 1963 talousarvioon asuntoavustuksen suorittamista varten vähävaraisille vanhuksille sillä edellytyksellä, että valtio taloudellisesti merkittävällä tavalla osallistuisi sanotun avustuksen maksamiseen. Kaupunginhallitus muistutti siitä, että sosiaaliministeriö oli 9.5. asettanut ns. vuokratasotoimikunnan, joka mm. oli kiinnittänyt huomiota vanhusten vuokranmaksukykyyn. Tämä toimikunta oli jättänyt sosiaaliministeriölle ehdotuksen laiksi valtion osallistumisesta vanhuksille myönnettävän asumistuen kustannuksiin. Ehdotuksen mukaisesti olisi kunnalle, joka korkean vuokratason johdosta maksaa vähävaraisille vanhuksille vuokratasun alentamiseksi asumistukea, suoritettava valtion varoista avustusta enintään puolet kunnan suorittamasta asumistuen määrästä, kuitenkin enintään 30 % vanhuksen maksamasta vuokrasta lämmityskustannuksineen. Laki-ehdotuksen mukaan avustusta maksettaisiin vain niille vanhuksille, jotka saavat kansaneläkelain mukaista vanhuudentukea. Toimikunnan käsityksen mukaan kysymys vanhusten asunto-oloista ja sen yhteydessä esiintyvistä ongelmista olisi otettava perusteellisen tutkimuksen kohteeksi. Kun ko. toimikunta oli asetettu tilapäisenä elimenä selvittämään niitä seikkoja, jotka lähinnä aiheutuivat vuokrasäännöstelyn

1. Kaupunginvaltuusto

purkamisesta, oli se samalla ehdottanut, että työn jatkamista varten asetettaisiin erityinen elin, jonka tulisi tehdä ehdotuksensa vanhusten asuntokysymyksen kokonaisratkaisuksi. Sen johdosta, että aloitteessa mainittu kysymys oli edellä selostetun mukaisesti parhaillaan valtion viranomaisten toimesta selviteltävänä, kaupunginhallitus ei pitänyt tarpeellisena ehdotuksen tekemistä Kaupunkiliitolle. Kaupunginvaltuusto päätti kehottaa kaupunginhallitusta kääntymään Suomen Kaupunkiliiton puoleen pyytäen, että tämä kiirehtisi valtioneuvostoa ryhtymään toimenpiteisiin vanhusten asumistukea koskevan lainsäädännön pikaiseksi aikaansaamiseksi (21.3. 229 §, 20.6. 509 §, 12.12. 876 §).

Komitean asettamista vanhusten vapaa-ajanviettokysymyksen järjestämisestä varten koskeva vt Hakulisen ym. aloite päätettiin lähettää kaupunginhallituksen valmisteltavaksi (12.12. 878 §).

Avustukset. Rahoitusmenojen pääluokkaan kuuluvista käyttövaroistaan kaupunginvaltuusto myönsi 700 000 mk ylimääräisen avustuksen myöntämiseksi Helsingin Ensi-Koti -yhdistykselle Ensi Kodintie 4:ssä olevan äiti- ja lapsikodin kattorakennelman uusimista ja rakennuksessa kertomusvuoden kevään aikana suoritettavien muiden korjaustöiden osittaista rahoittamista varten (18.4. 304 §).

Vt Paasivuori ym. olivat tehneet aloitteen Väestöliiton Keskusliiton toiminnan tukemista varten myönnetyn määrärahan korottamiseksi kolminkertaiseksi eli 3 milj. vnk:n suuruiseksi. Kaupunginhallitus oli käsitellyt asian talousarvioehdotuksen yhteydessä, jolloin ko. tarkoitukseen oli merkitty esityksen mukaisesti 15 000 nmk eli entinen määrä 50 %:lla korotettuna (17.10. 735 §, ks. s. 112).

Lastensuojelutointa koskevat asiat

Lastensuojelulautakunnan alaisten lasten- ja nuorisonhuoltolaitosten ohjesäännön hyväksyminen. Kaupunginvaltuusto hyväksyi lastensuojelulautakunnan alaisten lasten- ja nuorisonhuoltolaitosten ohjesäännön ja sosiaaliministeriö vahvisti sen 23.3. (24.1. 73 §, 18.4. 285 §, kunn. as. kok. n:o 41).

Lastensuojeluvirasto. Kaupunginvaltuusto myönsi anomuksesta eron lastensuojelutoimen toim.joht. Arvi Heiskaselle 8.5. lukien hänen siirtyessään toisen kunnan palvelukseen. Ko. viran oltua avoimna kaupunginvaltuusto valitsi siihen lastensuojelutoimen ent. toimitusjohtajan, kunnanjoht. Arvi Heiskasen, joka oli ilmoittanut olevansa valmis ottamaan viran uudelleen vastaan 1.1.1963 lukien (21.2. 135 §, 3.10. 681 §).

Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa neljän 20. palkkaluokkaan kuuluvaa kanslianhoitajan viran virkanimikkeet samaan palkkaluokkaan kuuluviksi toimistonhoitajan viroiksi (21.2. 136 §); siirtää 1.1.1963 alkaen väestöasiaintoimiston 19. palkkaluokkaan kuuluvan toimistonhoitajan viran 21. palkkaluokkaan ja muuttaa viran nimikkeen väestöasiainhoitajaksi sekä vahvistaa viran pätevyysvaatimukseksi korkeakoulututkinnon tai hyvän perehtyneisyyden kunnallishallintoon ja tilinpitoon sekä kielitaitosäännön III luokan mukaisen kielitaidon; muuttaa ko. toimiston 17. palkkaluokkaan kuuluvan toimistoesimiehen viran 16. palkkaluokkaan kuuluvaksi toimistonhoitajan viraksi sekä vahvistaa viran pätevyysvaatimukseksi hyvän perehtyneisyyden kunnallishallintoon ja tilinpitoon sekä oikeuttaa viran silloisen haltijan

saamaan henkilökohtaisena palkanlisänä 17. ja 16. palkkaluokkien välisen erotuksen (19.9. 640 §).

Sofianlehdon vastaanottokodin sekä Malmin, Kullatorpan ja Nukarin lastenkotien 20. palkkaluokkaan kuuluvat ohjaajan virat päätettiin 1.1.1963 lukien muuttaa sellaisiksi 18. palkkaluokkaan kuuluviksi ohjaajan viroiksi, joiden haltijoilta vaaditaan kasvattaja- tai nuorisopiston kurssin suorittaminen täydennettynä sopivaksi katsottavilla leikinohjaajan tai askarruttajan kursseilla (2.5. 341 §).

Sofianlehdon vastaanottokodin 4. palkkaluokkaan kuuluva pesuapulaisen virka päätettiin lakkauttaa 1.8. lukien (3.10. 684 §).

Kouluikää nuorempien lasten sijoitusvaikeuksien vuoksi lastensuojelulautakunta oli suunnitellut leikki-ikäisten lasten hoitopaikkojen lisäämistä Sofianlehdon vastaanottokodissa, koska sieltä oli jouduttu luovuttamaan 49 hoitopaikkaa vajaamielisille lapsille. Kaupunginvaltuusto oikeutti lastensuojelulautakunnan suorittamaan em. järjestelyt. Samalla valtuusto oikeutti lautakunnan suorittamaan 1.6. lukien vastaanottokodin johtavalle hoitajalle Helena Salinille henkilökohtaisena palkanlisänä 23. ja 22. palkkaluokkien välisen erotuksen toistaiseksi niin kauan kuin hän toimii vastaanottokodin A- ja B- rakennusten lääkintähuollon vastuullisena hoitajana (20.6. 487 §).

Lastensuojelulautakunnan alaisissa vajaamielishuoltolaitoksissa oli viime vuosina esiintynyt hoidokkien keskuudessa vaikeasti hoidettavaa sieni-ihottumaa, joka oli erittäin tarttuvaa. Sen vuoksi oli tultu siihen tulokseen, että näitä hoidokkeja varten olisi kiireellisesti perustettava 15-paikkainen eristysosasto. Mainituksi osastoksi oli suunniteltu Sofianlehdon vastaanottokodin A-rakennuksen IV kerrosta. Kaupunginvaltuusto oikeutti lautakunnan perustamaan 15 hoitopaikkaa käsittävän eristysosaston sieni-ihottumaa ja muita tartuntatauteja sairastavia vajaamielisiä varten. Tarcoitusta varten myönnettiin pääomamenoihin kuuluvista kaupunginvaltuuston käyttövaroista 8.855 mmk vastaanottokodin A-rakennuksessa suoritettavia tarpeellisia muutostöitä varten (19.9. 642 §).

Naulakallion lastenkoti. Kaupunginvaltuusto päätti hyväksyä Arkkitehtitoimisto Aili ja Niilo Pulkan laatimat, 3.4. ja 27.4. päivätyt Naulakallion lastenkodin pääpiirustukset n:o 1—29. Sosiaaliministeriö vahvisti 3.10. em. pääpiirustukset sekä vahvisti samalla lastenkodin hoitopaikkaluvuksi 35 (5.9. 587 §, 31.10. 742 §).

Taivallahden nuorisokoti. Päivähuoltola Aulan 9. palkkaluokan keittäjän virka päätettiin muuttaa Taivallahden nuorisokodin 8. palkkaluokan keittäjän viraksi sekä lakkauttaa Reijolan nuorisokodin 9. palkkaluokan keittäjän virka (7.2. 113 §).

Sittemmin kaupunginvaltuusto oikeutti lastensuojelulautakunnan suorittamaan nuorisokodin 9. palkkaluokkaan kuuluvaan keittäjän virkaan siirrettävälle Elli Honkoselle 1.4. lukien henkilökohtaisena palkanlisänä 10. ja 9. palkkaluokkien välisen erotuksen (4.4. 255 §).

Päivähuoltola Tyynelä. Päivähuoltola Aulan 21. palkkaluokkaan kuuluva lastentarhanjohtajan viran nimike päätettiin 1.4. lukien muuttaa samaan palkkaluokkaan kuuluvaksi päivähuoltola Tyynelän johtajan viraksi (7.2. 113 §).

Lisäpaikkojen varaaminen Kärkullan vajaamieliskeskuslaitoksesta. Valtioneuvoston asettama vajaamielishuollon suunnitelmakomitea oli 18.8.1961 päivätyssä mietinnössään esittänyt maan jakamista vajaamielishuoltopiireihin pääasiassa lääninjaon mukaisesti, siten että Helsinki muodostaisi oman vajaamielishuoltopiirinsä sekä että

1. Kaupunginvaltuusto

perustettaisiin ruotsinkielinen vajaamielishuoltopiiri, johon kuuluisi kaikkien piirien ruotsinkielinen väestö. Keskuslaitoksena toimisi Svenska Finlands Vårdestalt för Sinnesslöa -nimisen kuntainliiton Paraisissa rakenteilla oleva Kårkullan keskuslaitos. Komitean arvion mukaan tarvittaisiin ruotsinkielistä väestöä varten kaikkiaan 525 hoitopaikkaa. Laskelmien mukaisesti ruotsinkielisten vajaamielisten määrä olisi Helsingissä 110. Em. kuntainliiton liittohallitus oli ryhtynyt suunnittelemaan Kårkullan laitoksen laajentamista 485 paikkaiseksi, johon sen valmistuttua siirrettäisiin sekä lapset että täysikasvuiset kunnalliskodeissa, mielisairaaloissa ja B-mielisairaaloissa olevat ruotsinkieliset vajaamieliset. Laajentamisen toteuttamismahdollisuuksien selville saamiseksi oli liittohallitus pyytänyt kaupunginvaltuustolta alustavaa koemerkintää lisäpaikkojen varaamisesta laitoksessa. Sitova varaus olisi tehtävä viiden vuoden kuluttua, jolloin ko. laajentamissuunnitelmaa ilmeisesti päästäisiin toteuttamaan. Lastensuojelulautakunta, sairaalalautakunta ja kaupunginhallitus olivat puoltaneet 45 uuden hoitopaikan varaamista. Kaupunginvaltuusto päätti periaatteessa hyväksyä alustavan suunnitelman 45 uuden hoitopaikan varaamisesta sitoumuksetta entisten 35 hoitopaikan lisäksi em. kuntainliiton omistamasta Kårkullan vajaamieliskeskuslaitoksesta sillä edellytyksellä, että valtioneuvoston asettaman vajaamielishuollon suunnittelukomitean ehdotus vajaamielishuollon piiri- jaoksi tulee aikanaan hyväksytyksi (21.2. 137 §).

Avustukset. Rahoitusmenojen pääluokkaan kuuluvista käyttövaroistaan kaupunginvaltuusto myönsi 500 000 mk avustuksen myöntämiseksi Aula-työkotien kannatusyhdistyksen omistaman Aula-työkodin kutomo-osaston korjaus- ja kunnostustöiden suorittamista varten (23.5. 384 §).

Samoista määrärahoista kaupunginvaltuusto vielä myönsi 500 000 mk Helsingin Poikakotiyhdistyksen omistamassa nuorisokodissa suoritettavien peruskorjaustöiden rahoittamista varten (19.9. 645 §).

Lastentarhat

Lastentarhain lautakunnan ja sen alaisten laitosten ohjesäännön muuttaminen. Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa Helsingin kaupungin lastentarhain lautakunnan ja sen alaisten laitosten ohjesäännön 16 §:n. Muutos koski lastentarhain tarkastajan, apulaistarkastajan, puistoleikkitoiminnan tarkastajan ja taloudenhoitajan viran pätevyysvaatimuksia. Päätös alistettiin sosiaaliministeriön vahvistettavaksi (31.10. 756 §, kunn. as. kok. n:o 3/1963).

Viranhaltijat. Kaupunginvaltuusto päätti v:n 1963 alusta lukien perustaa lastentarhoihin ja -seimiin seuraavat uudet virat (palkkaluokka merkitty sulkuihin viran nimikkeen jälkeen): lastentarhan johtajan virka (18), kolme lastentarhanopettajan virkaa (16), kaksi lastenhoitajan virkaa (9) sekä lastentarha-apulaisen virka (3) (19.9. 641 §).

30. palkkaluokkaan kuuluva lastentarhainlääkärin virka päätettiin 1.7. lukien siirtää 31. palkkaluokkaan (20.6. 477 §).

Ebeneserkodin lastentarhojen ja -seimen sekä päiväkodin ottaminen kaupungin haltuun. Kaupungin ja Ebeneserkodin johtokunnan välillä oli v. 1930 tehty sopimus talossa Helsinginkatu 3—5 olevan kahden lastentarhan ylläpitämisestä 250:lle suomen- ja ruotsinkieliselle lapselle sekä päiväkodin ylläpitämisestä 50 lapselle ja

seimen ylläpitämisestä 14 lapselle. Sopimuksen mukaan kaupunki on maksanut em. päivähuoltolaitosten kulut. Laitokset omistava säätiö oli nyt ehdottanut, että kaupunki ottaisi omistukseensa em. laitokset 1.1.1963 lukien eräillä ehdoilla. Lastentarhain lautakunta oli puoltanut esitystä. Kaupunginhallitus piti esitystä tarkoituksenmukaisena ja huomautti samalla, että kertomusvuoden talousarvioon oli varattu 13 mmk:n määräraha Ebeneserkodille lastentarhahuoneistossa suoritettavien korjaustöiden kustannuksiin myönnettävää avustusta varten. Kaupunginvaltuusto päätti, hyväksyen kaupungin avustuksen antamisesta Ebeneserkodin lastentarhoille, päiväkodille ja lastenseimelle Ebeneserkodin johtokunnan ja kaupungin välillä 23.8.1930 päivätyn sopimuksen päättyväksi 31.12.1962, että Ebeneserkodin suomenkielinen ja ruotsinkielinen lastentarha sekä -seimi otetaan kaupungin haltuun 1.1.1963 lukien sillä ehdolla, että Ebeneserkoti-säätiö luovuttaa omistamastaan kiinteistöstä Helsinginkatu 3—5 tarpeelliset huonetilat n. 200 lapsen lastentarhaa ja n. 30 lapsen lastenseimeä varten pitkäaikaisin vuokrasopimuksin kaupungin hallintaan ja että täten kaupungin omistukseen siirtyvien lastentarhojen ja -seimen samoin kuin koululasten päiväkodin kaupungin avustuksen turvin hankittu kalusto korvauksetta luovutetaan kaupungille. Samalla kaupunginvaltuusto päätti,

1) että jäljempänä mainitut talousarvioon ja virkaluetteloon sisältyneet virat, joiden haltijat ovat Ebeneserkoti-säätiön lastentarhojen ja -seimen sekä koululasten päiväkodin palveluksessa, samoin kuin niiden haltijat siirretään 1.1.1963 lukien kaupungin omistamaan lastentarha ja -seimi Ebeneseriin: lastentarhan johtajan virka (23), kaksitoista lastentarhan opettajan virkaa (21), keittäjän virka (10), kaksi talousapulaisen virkaa (9), kaksi lastentarha-apulaisen virkaa (8), lastenseimen opettajan virka (20) ja kaksi lastenhoitajan virkaa (14),

2) että kaupungin palvelukseen täten siirtyvillä henkilöillä on oikeus ikälisiä, eläkevuosia, vuosilomaa ja muita kaupungin viranhaltijoille virkasuhteen perusteella kuuluvia etuja laskettaessa lukea hyväkseen koko se aika, jonka he kaupungin varoista palkattuina ovat olleet Ebeneserkoti-säätiön laitosten palveluksessa,

3) että talousarviosta poistetaan 1.1.1963 lukien kaksi päiväkodin opettajan virkaa (21), lastenhoitajan virka (9) ja kaksi lastentarha-apulaisen virkaa (8) sekä

4) että 1.1.1963 perustetaan lastentarhoihin seuraavat virat: lastentarhan johtajan virka (22), lastenhoitajan virka (14) ja keittäjän virka (9) (20.6. 486 §).

Lastentarhan ja leikkipaikkojen järjestäminen Roihuvuoreen. Vt Hakulinen ym. olivat 29.11.1961 tehneet aloitteen missä kiinnitettiin huomiota siihen, että Roihuvuoren asuntoalueen asukkaista n. 80 % on nuoria aviopareja, joista kummankin aviopuolison on käytävä ansiotyössä. Lapsiperheille aiheutui tästä suuria vaikeuksia. Kaupunki ei ole asuma-alueen rakentamisen yhteydessä huolehtinut siitä, että siellä olisi kaupungin järjestämää ja ylläpitämää ympärivuotista leikkikenttätoimintaa, tai lastentarha ja -seimi. Useat perheet joutuvat turvautumaan tämän alan »yksityisyrittäjiin», jotka perivät lasten hoitamisesta n. 8 000—10 000 mk/kk. Tämä on tehnyt monien perheiden aseman vaikeaksi. Roihuvuoreessa on tosin varattu alue lastentarhaa ja -seimeä varten, mutta se on vielä rakentamatta. Tämän vuoksi aloitteessa ehdotettiin, että kaupunginhallitus ryhtyisi toimenpiteisiin ko. laitosten rakentamiseksi ja lasten ja nuorison leikki- ja urheilualueen kunnostamiseksi Roihuvuorentien, Prinssintien ja Strömsintien rajoittamalle alueelle. Lastentarhain lautakunta mainitsi lausunnossaan, että Roihuvuoren lastentalon piirustukset oli

1. Kaupunginvaltuusto

hyväksytty ja talo oli parhaillaan rakenteilla. Leikkikenttien osalta lautakunta totesi, että Tuhkimontien pohjoispuolelle valmistui leikkikenttä v. 1957, v:sta 1961 lähtien siellä oli ollut kokovuotista leikkikenttätöimintää. Keijukaistenpolun eteläpuolella oli toinen leikkikenttä ja sen vieressä ns. lentopalloalue. Sen eteläpäässä oli urheilukenttä, joka oli jo käytössä. Yleisten töiden lautakunta oli huomauttanut, että vaikka mainittu alue oli varattu yleisen rakennuksen tontiksi, se oli nyt vapaana ja käytössä lasten leikkipaikkana. Ilmeisesti ei ollut estettä sen käyttämiselle toistaiseksi tähän tarkoitukseen. Kiinteistölautakunta ilmoitti, että aloitteessa tarkoitettulla alueella oli kaksi yleisen rakennuksen korttelia, joista toinen oli varattu koulurakennusta varten ja toinen oli seurakuntien omistuksessa. Kuten eo. lausunnosta ilmeni, Roihuvuoressa oli suurehko leikkipuisto, pienempiä leikki- ja palloilukenttiä sekä urheilukenttä, sitä paitsi asuntoalueen ympärillä oli runsaasti puistoaluetta. Koska ko. kortteleita oli lähitulevaisuudessa tarkoitus käyttää rakentamiseen, ei lautakunta pitänyt aiheellisenä kunnostaa niitä tilapäisesti leikkikentiksi. Kaupunginhallitus ilmoitti vahvistaneensa 5.7. Roihuvuoren lastentalon pääpiirustukset. Rakennustyöt tultaisiin aloittamaan ensi tilassa. Kaupunginvaltuusto katsoi em. lausunnot riittäväksi selvitykseksi aloitteen johdosta (5.9. 611 §).

Leikkikentät. Pääomamenoihin kuuluvista käyttövaroistaan kaupunginvaltuusto myönsi 1.2 mmk Sepänkadun leikkikentän majan rakentamista varten (17.10. 730 §).

Kasvatusneuvolat

Suomenkielisten kansakoulujen kasvatusneuvola. Kaupunginvaltuusto päätti hyväksyä kaupunginhallituksen 18.1. ja 5.7. tekemät päätökset yht. 1.008 mmk:n suuruisen määrärahan myöntämisestä terveydenhoitolautakunnan käytettäväksi asiantuntijalääkärin ja työsopimussuhteisen sosiaalitarkkailijan palkkaamista varten suomenkielisten kansakoulujen kasvatusneuvolaan ajaksi 1.1.—31.5. ja 1.9.—31.12. Lääkärille saatiin maksaa 2 000 mk:n suuruisen palkkio kutakin konsultaatiota kohti (24.1. 74 §, 5.9. 603 §).

Oikeusaputoimisto

Holhousapuasioiden hoidon järjestäminen. Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa Helsingin kaupungin oikeusapulautakunnan ja oikeusaputoimiston johtosäännön 1 §:ää siten, että siihen lisättäisiin seuraavan sisältöinen uusi 3 momentti: »Lisäksi ovat oikeusapulautakunnan nimeämät oikeusaputoimiston viranhaltijat velvolliset ottamaan vastaan sellaisten henkilöiden holhoustoimen tai uskotun miehen tehtävän, joille vähävaraisuuden vuoksi tai muusta syystä ei ole saatavissa sopivaa edustajaa.» Oikeusaputoimistoon päätettiin holhousapuasioiden hoitamista varten perustaa 1.6. lukien 30. palkkaluokkaan kuuluva apulaisoikeusavustajan virka, jonka pätevyysvaatimuksena on tuomarin virkaa varten säädetyt opinnäytteet sekä riittävä käytännöllinen kokemus lainopillisella alalla. Lisäksi kaupunginvaltuusto totesi, ettei holhousapuasioita hoitava apulaisoikeusavustaja ole oikeutettu saamaan holhouslain mukaisia palkkioita holhosten hoitamisesta ja että ko. palkkiot on perittävä ja tilitettävä kaupungille (23.5. 365 §, khn mtö n:o 10, kunn.as.kok. n:o 63).